16/01/2024

Αρχιμανδρίτη Τιμοθέου Ηλιάκη: Μνήμη Πατριάρχου πρώην Ιεροσολύμων Ειρηναίου

/ Γνώμες

Ήταν 10 του μηνός Ιανουαρίου του 2023, λίγες ημέρες μετά τις χαρμόσυνες του Αγίου Δωδεκαημέρου της Χριστιανοσύνης εορτές, όταν ο Αρχηγός της Ζωής και του θανάτου ο εναθρωπήσας Κύριος, κάλεσε κοντά Του τον πιστό και αγαθό δούλο Του, τον μακαριστό Πατριάρχη Ειρηναίο για να τον αναπαύσει εν Χώρα ζώντων, να του απαλύνει τον πόνο και να τον ξεκουράσει στην αγκαλιά του Αβραάμ.

Γράφει ο Αρχιμανδρίτης Τιμόθεος Ηλιάκης,

Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος Ιεράς Μητροπόλεως Νέας Ιωνίας, Φιλαδελφείας Ηρακλείου και Χαλκηδόνος

Ο Πατριάρχης πρ. Ιεροσολύμων Ειρηναίος, ο πολύπαθος, καλοκάγαθος, αγιασμένος από τον μεγάλο Σταυρό που σήκωσε πέταξε στους Ουρανούς. Άντεξε με Ιώβειο υπομονή και γενναιότητα την κακία των ανθρώπων και μάλιστα πολλών ευεργετηθέντων υπ αυτού, ευλογούσε τους πάντες δεν αγανάκτησε ποτέ. Στις Ι0 Ιανουαρίου 2023 έπεσε η Βασιλική δρυς χτυπημένη από τις θύελλες και τους ανέμους της μικροψυχίας των ανθρώπων. Την ίδια ημέρα συνταξιδιώτης του Πατριάρχη στους Ουρανούς και ένας Βασιλιάς ο Κωνσταντίνος της Ελλάδος. Μακριά από τους Θρόνους τους και οι δύο ζούσαν με την προσμονή της δικαιώσεως τους από τον Δικαιοκρίτη Κύριο. Ένας Βασιλιάς και ένας Πατριάρχης μπροστά στον Θρόνο του Θεού χωρίς διάσημα και τίτλους μόνο με τα έργα τους προσβλέπουν πλέον στη Δίκαια Κρίση Του για τη σωτηρία της Ψυχής τους. Ένας Πατριάρχης κι ένας Βασιλιάς μπροστά στην Ιστορία που θα έχει και τον τελευταίο λόγο για την πορεία της επίγειας ζωής τους, τα έργα και τις ημέρες τους.

Ο μακαριστός Πατριάρχης Ειρηναίος, κατά κόσμο Εμμανουήλ Σκοπελίτης, γεννήθηκε στη Σάμο στις 17 Απριλίου του 1939, σε ηλικία μόλις 13 ετών, το 1953, πήγε στα Ιεροσόλυμα. Εκάρη Μοναχός υπό του μακαριστού Πατριάρχου Βενεδίκτου

το 1959 μετονομασθείς Ειρηναίος. Διάκονος χειροτονήθηκε το 1959 και διετέλεσε Αρχιδιάκονος των Πατριαρχείων. Το 1965 χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος.

Αποφοίτησε από τη Θεολογική Σχολή Αθηνών το 1966 και την ίδια χρονιά του δόθηκε το οφίκιο του Αρχιμανδρίτη. **Στις 29 Μαρτίου 1981 χειροτονήθηκε Αρχιεπίσκοπος Ιεραπόλεως. Διετέλεσε Έξαρχος του Παναγίου Τάφου στην Αθήνα από το 1979 μέχρι το 2001.**

Το 1994 προήχθη σε Μητροπολίτη. **Στις 13 Αυγούστου 2001 εξελέγη Πατριάρχης της Αγίας Πόλεως Ιερουσαλήμ και πάσης Παλαιστίνης,** σε διαδοχή του αειμνήστου Πατριάρχη Διοδώρου και ενθρονίστηκε στις 13 Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους παρουσία του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Στεφανόπουλου, του Αρχιεπισκόπου Αθηνών Χριστόδουλου, του Αρχιεπισκόπου Τσεχίας Νικολάου και Εκπροσώπων του Οικουμενικού Πατριαρχείου και όλων των Αυτοκεφάλων Εκκλησιών. Η Πατριαρχία του Ειρηναίου ξεκίνησε μεν

με ευχές και προσδοκίες συνάντησε δε πολλές δυσκολίες και προβλήματα με αφετηρία την καθυστέρηση της αναγνωρίσεως του από το Κράτος του Ισραήλ, την άσχημη οικονομική κατάσταση του Πατριαρχείου ενδεικτικό της οποίας ήταν το γεγονός ότι για τα έξοδα της ενθρονίσεως συνέβαλλαν η Ελληνική Κυβέρνηση δια του ΥΠΕΞ και ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, καθώς και η αρνητική μέχρι εχθρική στάση ορισμένων από τους αντιπάλους του στη διαδοχή. Παραταύτα ο Πατριάρχης δούλεψε με όλες τις δυνάμεις του για την βελτίωση των συνθηκών που επικρατούσαν στο Πατριαρχείο που παιδιόθεν αγάπησε και των ιερών δικαιωμάτων της Σιωνίτιδος Εκκλησίας στην Αγία Γη, ενώ ανύψωσε τις σχέσεις του Πατριαρχείου με το Οικουμενικό Πατριαρχείο και την Εκκλησία της Ελλάδος. Αγκάλιασε το πονεμένο Ποίμνιο του ενώ παράλληλα φρόντισε για την Ελληνική Κοινότητα των Ιεροσολύμων Έβλεπε τα ιερά Προσκυνήματα σαν προέκταση της Ελλάδος στη Αγία Γη και το όραμά του ήταν να διακονούνται αυτά μόνο από Έλληνες Πατέρες. Δεν υπήρξε ασφαλώς αλάνθαστος μα ούτε και καταχραστής. Υπήρξε θύμα της πολλής του αγάπης, της αγαθότητας και της ανεκτικότητας του.

Ο Πατριάρχης Ειρηναίος ήταν αθώος. κανένα δικαστήριο δεν τον καταδίκασε ποτέ. «Έχω τη συνείδησή μου ήσυχη», είχε πει σε συνέντευξη του στη δημοσιογράφο Μαρία Γιαχνάκη μεσούσης της κρίσης που είχε ξεσπάσει και των άδικων συκοφαντιών εναντίον του με στόχο την απομάκρυνσή του από τον θρόνο του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, που με μεθόδους KGB είχαν υφάνει οι αντίπαλοί

του, που πέτυχαν τελικά τη ανατροπή του βοηθούμενοι από “ευλαβέστατους”, από το ευ λαμβάνω, “δημοσιογράφους” και ορισμένους ανεύθυνους πολιτικούς, αλλά ευτυχώς δεν πέτυχαν την κατάληψη του Θρόνου του, άλλος που δεν είχε καμία σχέση με την σκευωρία αντ αυτών αναδείχθηκε, ενώ σε ερώτηση πως κατάφερε να ανταπεξέλθει απάντησε λακωνικά: «Με προσευχή». Σε άλλο σημείο της συνέντευξή του όταν ρωτήθηκε εάν είναι πληγωμένος είπε ότι: «Δεν πλήγωσαν εμένα αλλά το Πατριαρχείο μας». Ο μακαριστός Πατριάρχης Ειρηναίος έφυγε πικραμένος μεν αλλά δικαιωμένος από την παρούσα ζωή. Η ζεστή αγκαλιά του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών κ. Ιερωνύμου που τον φιλοξένησε τα τελευταία χρόνια της ζωής του και που για μια ακόμα φορά τον ευχαριστούμε όλοι όσοι αγαπήσαμε τον Ειρηναίο, η αποκατάσταση του στην Αρχιερωσύνη, η αγαπητική, αδελφική επίσκεψη του Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου στο ταπεινό κελί του στα Ιεροσόλυμα όπου έζησε “μόνος μόνω τω Θεώ”, η συμπαράσταση πολλών Αρχιερέων και Κληρικών από την Ελλάδα και το εξωτερικό, η φροντίδα των πνευματικών του παιδιών, η θαλπωρή των συγγενικών του προσώπων, η αγάπη και ο σεβασμός πολλών Αγιοταφιτών Πατέρων ήταν μια μεγάλη δικαίωση που δρόσισε τα πικραμένα του χείλη.

Η εξόδιος Ακολουθία και η ταφή του έγιναν όπως αρμόζει σε Πατριάρχη πάλι με την μέριμνα του Αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου, αλλά και του πολιού Μητροπολίτου Σάμου και Ικαρίας κ. Ευσεβίου που τον πήρε κοντά του στην πατρώα γη της Σάμου

για να αναπαυθεί στα ιερά χώματα της Ιεράς Μονής του Τιμίου Σταυρού απ όπου ξεκίνησε την πορεία του μέσα στην Εκκλησία. Μιλώντας κατά την εξόδιο Ακολουθία του μακαριστού Πατριάρχου, ο Μητροπολίτης Σάμου σκιαγράφησε γλαφυρά την προσωπικότητα και το ήθος του εκλιπόντος λέγοντας ανάμεσα σε άλλα.«...Διατρέχοντες ἐν συντόμῳ τήν ὅλην του βιοτήν θά μπορούσαμε νά εἴπωμεν ὅτι ὑπῆρξε προσηλωμένος εἰς τίς ἀρχές καί τά ἑλληνορθόδοξα ἰδεώδη τῆς ἀμωμήτου πίστεώς μας. Ἐργάσθηκε φιλοπόνως ἔργοις καί λόγοις διά τήν Ἁγίαν μας Ἐκκλησίαν τήν Ὁποίαν διῃκόνησε μεθ' ἱεροῦ ζήλου, συνεπείας ὑποδειγματικῆς, θαυμαστῆς μακροθυμίας, ἀκαταβλήτου ὑπομονῆς καί παραδοσιακῆς ἑλληνορθόδοξης ἀρχοντιᾶς. Ὑπῆρξε πάντοτε εὐγενής καί εὐπροσήγορος, εὐχερῶς διακρινόμενος διά τήν εὐρυμάθειαν καί τήν καλοδύνην του, καταδεκτικός καί φιλόξενος καί συνελόντι εἰπεῖν ἠνάλωσεν ἑαυτόν εἰς τήν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καί τοῦ ἀνθρώπου, διακονῶν μέχρις ἐσχάτων τήν Ἐκκλησίαν, ὡς σῶμα Χριστοῦ καί ἀναδεχόμενος ἀγογγύστως τόν σταυρόν, ὅν ὁ Κύριος ἐπέτρεπε νά σηκώνει ἑκάστοτε. Ἀφορμήθη ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Διηκόνησε εἰς τούς Ἁγίους τόπους, ὑπό τήν σκέπην τοῦ φρικτοῦ Γολγοθᾶ. Ἐβίωσε τό σταυρικόν φρόνημα. Καί ἀναπαυθείς ἐν Κυρίῳ εἰς τόν Τίμιον Σταυρόν ἐπιστρέφει....Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα καί μακαριστέ Πατριάρχα, ἠγαπημένε ἐν Κυρίῳ Ἀδελφέ καί Συμπατριῶτα, λαβών εὐχαρίστως τήν μεγίστην τιμήν καί εὐλογίαν ἵνα ἐκπροσωπήσω τήν Α.Μ., τόν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον καί τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῶν Ὁποίων τήν στοργήν καί ἔμπρακτον ἀγάπην ἀπῃύλασες κατά τά τελευταία τέσσαρα ἔτη τῆς δοκιμασίας τῆς ὑγείας σου, μεταφέρω τήν μύχιον εὐχήν Τους εἰς τήν ἐξόδιον ὑπέρ τῆς Μακαριότητός Σου τελουμένην ἀκολουθίαν ταύτην, ἐν τῇ πεφιλημένῃ γενετείρᾳ, ὅπως Κύριος ὁ Θεός τάξῃ τήν μακαρίαν Σου ψυχήν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ζώντων, ἐν σκηναῖς Ἁγίων καί Δικαίων, τό δέ πολύαθλον σῶμα σου ἀναπαύσῃ ἀπό τῶν κόπων καί τῶν πόνων, ἐκ τῶν πολλῶν καί ποικίλων ἀγώνων καί δοκιμασιῶν τῆς ὀγδοντατετράχρονης ζωῆς καί διακονίας Σου εἰς τό Σῶμα του Χριστοῦ, ἀνταποδίδων σοί πολλαπλασίως ἀνθ' ὧν προσήνεγκας τῇ Ἐκκλησίᾳ καί τῇ Πατρίδι, ὡς πολλά ὑπέρ αὐτῶν μογήσαντι...»

Εἰρηναίου τοῦ Θειοτάτου τέ καί Μακαριωτάτου Πατριάρχου

Αἰωνία ἡ μνήμη!”